

CENY OGŁOSZEN: Na I stronie wiersz milimetry mk. 250 — na III stronie mk. 200. — IV mk. 150. Nadesłane mk. 125. — Drobne ogłoszenia od mk. 20 do 50 za wyraz. Ogłoszenia pozamiejscowe o 50 proc. zagraniczne 100 proc. drożej.

W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

Redakcja i administracja główna mieści się pod nr. 4 przy ul. Piłsudskiego w Sosnowcu.

ISKRA

Adres dla listów i depesz „ISKRA”, Sosnowiec.

Konto czekowe P. K. O. Nr. 61553.

Przenumerata wynosi: Z odnośnikiem miesięcznie

marek 2000.

W Zagłębiu po za Sosnowcem, Będzinem i Dąbrową mk. 2400.

Z przesyłką pocztową mk. 2400 miesięcznie.

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

Sosnowiec, Piłsudskiego 4. Telefon 64.

Będzin, Małachowskiego 9.

Dąbrowa, Sienkiewicza 6. Telefon 73.

Od 2-go b. m.

„SUBLOKATOR“

Wielce ciekawy dramat w 6-ciu aktach z życia arystokracji angielskiej.

W roli głównej uroczą ELAINE HAMMERSTEIN.

WYTWÓRNIA: „SELZNICK“ NEW - JORK.

Uwaga: W krótkim czasie ukaże się na ekranie naszego kina nieporównane arcydzieło sztuki kinematograficznej p. t.

„Dr. MABUZE“.

O dniu sprzedaży biletów będzie osobno ogłoszenie.

go historia nie zna morderstw politycznych“.

Wobec takiego świadectwa syki gadzinowe zmilknąć by powinny, gdyby istotnie

akcja lewicy miała na celu co innego, niż walkę z polskością Polski.

(r.)

Otwarcie konferencji reparacyjnej w Paryżu.

Paryż, 3 stycznia.

Dnia 2-go stycznia rozpoczęła się w Paryżu konferencja prezydentów państw sprzymierzonych. Aktu otwarcia dokonał prezydent ministrów Poincaré i w dłuższym przemówieniu podkreślił mylnie pogłoski o bankructwie państwa niemieckiego, które nie chce lojalnie wykonać zobowiązań przyjętych wobec państw sprzymierzonych. Niemcy ustawicznie przeszkadzają ostatecznemu załatwieniu niektórych spraw czemu zapobiedz można tylko za pomocą odpowiednich gwarancji. Następnie Poincaré odczytał program odszkodowawczy rządu francuskiego i zawiadomił zebranych o nadejściu noty kanclerza Rzeszy, który prosi o osobne wysłuchanie sekretarza stanu Bergmana. przybyłego do Paryża z nowym planem niemieckim w sprawie odszkodowań.

Prośbę tę konferencja jednogłośnie odrzuciła, natomiast postanowiono zbadać przedłożony na piśmie plan niemiecki.

Konferencja paryska, mająca wielkie znaczenie polityczne jest dalszym ciągiem tych pertraktacji które obserwujemy od chwili zawarcia traktatu wersalskiego.

Francja stojąca przed bankructwem finansowym, za wszelką cenę domaga się od Rzeszy niemieckiej zapłacenia choćby w połowie długów wojennych, zaciągniętych w Ameryce i Anglii w czasie wojny światowej. Niestety Niemcy przez cztery lata w iście machiawellowski sposób odkładają sprawę płacenia rat reparacyjnych i skutkiem tego ostateczne załatwienie odszkodowań ulegn zwłoce.

Gdyby Francja nie była odo-sobnioną, to napewno byłaby przez środki represyjne zmusiła Niemcy do płacenia. Ale różnice w poglądach między sprzymierzonymi są tak znaczne, że do jednolitego postępowania nie przyjdzie.

Może konferencja paryska przyniesie jakkolwiek zmianę na lepsze.

Wieści ważne.

(Z wczorajszych pism i depesz.)

— Rada komisarzy ludowych zaaprobowała projekt Dzierżyńskiego o nadzorze nad cudzoziemcami w Rosji. Pobyt cudzoziemcom w Rosji sowieckiej będzie dozwolony jedynie na następujących warunkach: 1) Cudzoziemiec nie podlega służbie wojskowej; 2) cudzoziemiec nie może należeć do żadnej partii politycznej; 3) cudzoziemiec musi podpisać zobowiązanie uznawania wszystkich obowiązujących ustaw republiki sowieckiej i ponoszenia wszelkich wypływających stąd konsekwencji; 4) każdy cudzoziemiec, przebywający w Rosji, pozostaje pod dozorem agentów głównego urzędu politycznego, który posiada prawo, bez względu na prawo międzynarodowe, aresztować i wysiedlić każdego cudzoziemca.

— Na Podolu władze sowieckie wznowiły wyprawy karne, pod pretekstem walki z bandytyzmem i wykrycia broni u ludności miejskiej.

— Władze rumuńskie zamknęły uniwersytet w Klausenburgu i

aresztowały szereg studentów za wystąpienie antysemityczne.

— W Lozannie rozpoczęły się nieurzędowe rokowania Rumunii z sowiektami o zawarcie traktatu pokojowego.

— Gazety sowieckie, które początkowo były rozdawane darmo, obecnie kosztują 500—600 tysięcy rubli — w Moskwie i 700 tys. rb. — na prowincji.

— W Saratowie stwierdzono kilka wypadków dżumy.

— Sowiet w Omsku ogłosił publicznie, że wszyscy b. właściciele fabryk mają dawne swoje przedsiębiorstwa otrzymać w dzierżawę na ulgowych warunkach. Ogłoszenie kończy się groźbą oświadczenia, że wszyscy b. właściciele, którzy nie wydzierżawią swojej dawnej własności będą uważani za bojkotujących władze sowieckie.

Przygotowania obronne Anglików.

Londyn, 4 stycznia.

„Times“ donosi z Konstantynopola: Oficjalny komunikat turecki donosi, że Anglicy fortyfikują wyżyny w okolicach Skuta-

Kiedy się to skończy?

Sosnowiec, 5 stycznia.

Przeglądając pisma lewicowe warszawskie i widząc w dalszym ciągu całe kolumny, zadrukowane artykułami na temat morderstwa, dokonanego na osobie ś. p. Narutowicza, mimowoli pytamy się: kiedy się to skończy?

Nie chodzi nam tu o bardzo sensacyjne szczegóły, dotyczące zachowania się mordercy w więzieniu; nie chodzi nam o głębokie artykuły na temat kiedy, gdzie i jak Niewiadomski będzie stracony, lub czy będzie ułaskawiony czy nie, — gdyż tematy takie należą zawsze do najwznieśliwszych i obrabiane są przez publicystów pism sensacyjnych con amore. Ale idzie nam o to, kiedy się skończy ta niesłychana naganka na partje narodowe, tak żarliwie uprawiana przez prasę żydowską i lewicową.

Jak tarany, biją rano i wieczorem na trwogę bębny lewicowe i huczą trąby żydowskie w błogim przekonaniu, że niby mury Jeryha, padną w proch zasady, na których budować chcą przyszłość Polski partje narodowe. Zasady te znamy wszyscy: Polska musi być polską i rządzić nią mogą tylko polacy! Od zasady tej nie odstąpi żaden polak. Przeciwnie:

nie: z dniem każdym, z każdą niemal godziną za hasłem „Polska dla polaków“ opowiada się coraz więcej szczerych patriotów, którzy nie chcą dla Ojczyzny kopać grobu własnymi rękami.

Ta hałasująca horda przeciwpolska znajduje serdeczne poparcie w prasie... niemieckiej. Krzyżacka brać, która umazała ręce po łokcie krwią Kurta Eisnera, Erzbergera, Ratenaui, wrzeszczy w niebogłose, że Polska, w której zamordowano ś. p. Narutowicza, niezdolna jest do życia niepodległego!

W cytatach takich zdań zagranicy lubuje się wprost prasa lewicowa i huczy coraz głośnie i coraz bezczelniej bezczęści imię Polski, twierdząc, że imię to zostało pohańbione!

Czyn najbardziej szalony jednego człowieka pohańbić narodu całego nie jest w stanie. Czyn Niewiadomskiego już został osądzony. Zarówno sąd, jak i prokurator stwierdzili, że Niewiadomski współników nie miał, że działał sam z pobudek wyłącznie własnych. Więc nie morderca ś. p. Narutowicza pohańbił imię Polski, ale pohańbić je chce za każdą cenę prasa lewicowa i w tym kierunku wytycza wszyst-

kie swe zdolności, cały swój spryt.

Całe społeczeństwo z uznaniem przyjęło zapowiedź rządu, iż poskromione zostaną zbyt krewkie napaści prasowe. Od czasu tej zapowiedzi upłynęło dwa tygodnie, a zuchwalstwo pismaków nie tylko nie zostało ukrócone, lecz, podsypane jadem nienawiści rasowej i partyjnej, doszło do granic ostatecznych.

Prasa lewicowa denuncjuje, cieszy się, gdy kto z prawicy zostaje aresztowany, smuci się, że tych aresztowań tak mało! A władze aresztują dziś, by po 2—3 dniach spostrzedz bezpodstawność swych zarządzeń i w rezultacie następuje zwolnienie aresztowanych, jak to było z kilku wojskowymi. Zabawa w ciu-ciu-babkę, czy co?

Czas, doprawdy, skończyć z tym.

Wszak gen. Sikorski, w jednej z depesz, wysłanych do Francji w odpowiedzi na życzenia z racji powierzenia mu stanowiska premiera stwierdził dobitnie:

„Spokój najzupełniejszy, który panuje zarówno w samej stolicy, jak i w całym kraju, pomimo, że nie zostały przedsięwzięte żadne specjalne środki ograniczające, ani nawet nie okazała się potrzeba ich przedsięwzięcia, dowodzi, jak dalece ten akt gwałtu, dokonany przez człowieka szalonego, został potępiony przez resztę narodu polskiego, które-

ri oraz między Skutari i Ismid. Żołnierze angielscy wedle tego komunikatu zabili w Czanaku żandarma tureckiego.

Wojna odwetowa?

Praga, 4 stycznia.

"Venkow" donosi, że sztab generalny węgierski i bawarski porozumiały się między sobą na wypadek konfliktu zbrojnego Węgier z Czechosłowacją i Jugosławią. Według tego tajnego porozumienia mają Węgry wystawić 120,000, Bawaria zaś 80,000 ludzi. Na później w trzy dni po wypowiedzeniu wojny siły te miałyby wystąpić czynnie. Na wypadek koncentracji wojsk serbskich na północy od granicy chorwackiej i posuwania się czechów w kierunku Preszburga, przekroczyć wojska węgiersko-bawarskie w celu wspólnej akcji granic Austrii i połączyć się ze sobą przeciwko Jugosławii i Czechosłowakom.

Praga, 4 stycznia.

Według "Tribuny" rokują poszczególne rządy m. ententy między sobą w celu podjęcia wspólnych kroków przeciw przygotowaniom, czynionym przez Węgry do wojny odwetowej.

Słowacja żąda autonomii.

Praga, 4 stycznia.

Organ księdza Hlinki "Slovak" pisze w sprawie żądań słowackich: „Albo naród słowacki zostanie uznany za samodzielną suwerenną całość, a wówczas damy republikę czechosłowackiej podatką, pracę, życie i krew, albo też istnieć będzie tylko republika czechosłowacka, która u słowaków nie będzie mogła znaleźć innego uczucia, jak uczucie nienawiści i zemsty. Frazesami o jednolitym narodzie czechosłowackim nie damy się otumaniać. Frazesy takie może sobie wygłaszać dr. Benes w Genewie, Lozannie i Londynie, ale nie w Ruzemborku, w św. Marcinie turezańskim, w Zglinie i Trenczynie. Słowacy domagają się stanowczo zrealizowania umowy pilsburskiej oraz autonomii”.

Informacje handlowe.

Ceny w składach aptecznych.

Rada drogistów w Warszawie rozesała pismem cennik detaliczny artykułów pierwszej potrzeby w składach aptecznych, ustalony przez radę drogistowską Rz. Polsk., ważny od dn. 28 grudnia r. ub.

	za 10 gr.	za 100 gr.	za 1 kgr.
Amonjak płynny	—	200	—
Esencja octowa	70	650	—

Kwas borny . . .	140	1200	—
Kwas karbolowy nieoczyszcz.	—	110	—
Kwas karbolowy oczyszczany . .	100	850	—
Lignina . . .	—	600	—
Ocet spirytusowy mocny fl. 3/4 litr.	735	mk.	—
Ocet naturalny fl. 3/4 litr.	665	mk.	—
Olej rycynowy . .	—	1000	—
Senes . . .	100	750	—
Soda amonjakalna (bielidło) .	—	—	800
Soda krystaliczna do prania . . .	—	—	600
Soda do picia . .	—	300	—
Sól gorzka . . .	—	100	—
Terpentyna zwykła . . .	—	400	3750
Terpentyna oczyszczona . . .	100	800	—
Wata hygroskop.	—	230	2000
Wata hygroskop.	—	180	1700
Woda utleniona . .	—	275	—
Gaza hygroskop.	1	metr dl. 1/2 m.	—
szer. 1100 mk.	—	—	—
Gliceryna . . .	160	1500	—
Rumianek . . .	150	1400	—
Benzyna ciężka . .	—	300	—
Benzyna lekka . .	—	400	—
Kreda z miętą . .	—	400	—
Mydlik . . .	—	350	—
Sól glauberska . .	—	75	—
Panama . . .	100	750	—
Wody mineralne sztuczne w syfonach	350	mk.	—
Wody mineralne sztuczne w butelkach	350	mk.	—
Woda sodowa w syfonach	160	mk.	—
Sól karlsbadzka sztuczna . . .	—	250	—
Parafina . . .	—	300	—

Podając ceny powyższe, sędziemy, że składki apteczne w Zagłębiu i kupujący zastosują się do nich.

Ceny żelaza.

Związek polskich hut żelaznych ustalił, zaczawszy od dnia 23 grudnia 1922 r. aż do odwołania następujące ceny zasadnicze na wyroby walcownicze.

- 1) żelazo handlowe 700 mk. przy zamówieniach od 50 ton, przy zamówieniach mniejszych cena wyższa o 2 proc.
 - 2) bednarka: zimno-walcowana 1420 mk., gorąco-walcowana 910 marek;
 - 3) drut 910 mk.;
 - 4) blachy 920 mk.;
 - 5) żelazo uniwersalne 920 mk., wszystkie ceny za klg. loco huta wysyłająca przy zamówieniach pełnowagonowych.
- Do powyższych cen zasadniczych doliczane są dopłaty obowiązujące w dniu wysyłki.
- Ceny, podane w poprzednim okólniku, nie obowiązują od dn. 23 grudnia 1922 r.

Kronika. Kalendarzyk.

5

Piątek.

Dziś Wig. Telesf.
Jutro Obj. P. T. Kr.
Wsch. słońca 7. 40
Zach. „ 3.20

Na marginesie.

Modlitwa milionera.

Jestem milionerem...

Jak się stało, nie wiem. Nigdy majątku nie miałem, ale jestem milionerem, bo w roku ubiegłym wydałem nie jeden już milion, a w tym roku wydaję znacznie więcej. Fortuna moja rośnie z zawrotną szybkością. Nie mam kapitałów, ani rachunku bieżącego w banku, ale sam jestem chodzącym kapitałem i żywym rachunkiem bieżącym. Przechodzę płynnie strumień milionów. Miliony przyływają, a odpływają jeszcze szybciej.

Wszyscy moi znajomi zostali też milionerami. Od pewnego czasu nie spotykam już człowieka, który nie byłby milionerem. Ale nie spotykam też milionera, któryby był zadowolony z losu swego.

Bo jakże smutnym jest zaiste los milionera! Do Królestwa Niebieskiego po śmierci nie trafi, albowiem łatwiej jest wielbłądowi przejść przez uszko igielki, niż bogaczowi wejść do Królestwa Niebieskiego; a tu na ziemi za życia, co może mieć człowiek za milion?

Mieszkania, aby mieć dach nad głową, nie kupi za milion, a jeżeli kupi bieliznę i ubranie, to już nie wystarczy na buty. Więc duszę gubi milioner, a ciała grzesznego jak należy przykryć nie może...

I oto ja, milioner polski, mający kieszenie dziurawe, ale wypchane banknotami, które w żadnym pugłaresie nie mieszczą się, wdycham jak do raju utraczonego, do tego stanu dawnego ubóstwa mego, kiedy pugłares był najczęściej próżny, w portmonetce było kilka monet srebrnych, ale było mieszkanie, ubranie i buty.

Wzdycham i wzywam Boga z tego padolu obfitości...

— Boże wejrzyj liścieciwie na bogactwo moje. Bądź miłościw mnie milionerowi, boć udręczone są kości moje i dusza moja strwożona jest bardzo. Panie! wybaw mnie od milionów i wróć mi do ubóstwa dawnego.

Milionerzy polscy łączcie się i wznoscie wszyscy za moim przykładem prośbę błagalną do Boga:

— Panie, któryś wywiódł z Egiptu lud Twój wybrany, wy-

baw nas od milionów. Odwróć miliony od nas. Wróć nam ubóstwo nasze! Grosz miedny i złoty polski, wróć nam Panie!

Nemo.

Oszczędność godna naśladowania. Prowincjonalne kolegium szkolne w Kolonji wobec coraz większej drożyzny papieru, poleciło we wszystkich klasach, nie wyłączając wyższych i najwyższych, zaprowadzić zamiast kajetek szkolnych tabliczki sztywne.

Obecnie pruski minister oświaty rozkazał to zarządzenie naśladować i w innych okręgach szkolnych. U nas o czymś podobnym myśleć niepodobna, gdyż p. p. nauczycielowie boją się wszelkich innowacji, jak ognia. Gdy przed czasem niedawnym pewien jegoś miał większą ilość zeszytów szkolnych do zbicia po bańcecznie niskiej cenie, nikt tego nie chciał kupić, gdyż w kajetach były marginesy, linie były za wąskie lub zbyt szerokie itp. Zeszyty kupili hurtownicy, a od nich kupują je uczniowie i płacą 5 razy drożej.

Funty i ceny. Według rozporządzenia ministerialnego od 1 stycznia zostały zniesione wagi rosyjskie. Kupcy muszą używać miar i wag, używanych w całym świecie cywilizowanym. Po stanowili z tej zmiany skorzystał niektórzy sprzedawcy i naturalnie podnieśli zaraz o 1/4 cenę towaru. Gdybyż poprzestali na tym! Łatwością i nieorientującą się publiczność przekonywują o konieczności podniesienia ceny wskutek zmiany systemu wag, ale równocześnie ważą... na dawne funty rosyjskie!... Takich specjalistów należy natychmiast oddawać w ręce władzy!

Spokój zapanował wszędzie. Ministerjum spraw wewnętrznych odwołało wydane nadzwyczajne zarządzenia co do nieopuszczania swych stanowisk służbowych przez wojewodów i starostów, oraz ustanowienia stałych dyżurów w urzędach wojewódzkich i starostwskich.

Z Domu ludowego w Sosnowcu. Zarząd Domu ludowego zawiadamia członków i sympatyków, że w dniu 6 stycznia podsekcja dramatyczna odegra 1-aktową komedję-opera pt. „Miłostki ufańskie”. Po przedstawieniu zabawa taneczna do białego ranka. Prosimy o liczne przybycie.

Zebranie. Dnia 6 stycznia o godz. 3 po poł. w lokalu przy ul. Sienkiewicza Nr. 8 w Sosnowcu odbędzie się roczne zebranie cechu rzeźniczego. Uprasza się członków o punktualne przybycie.

Okólnik kolejowy. Wobec ujawnionego w ostatnich czasach

przez niektórych kolejarzy nadmiernego lekceważenia swych obowiązków służbowych, wskutek których, pomijawszy drobne usterki na kolejach, jak godzinne opóźniania pociągów, nieoświetlenie i nieopalenie tychże, a nawet wykolejenia i katastrofy, przyczyniające państwu miliardowe straty inspektor ruchu z Częstochowy, p. Młynarczewski, rozesał w tych dniach okólnik do wszystkich stacji kolejowych na dystansie Skierniewice—Sosnowiec—Graniczka i na bocznicę Grodziec—Staszyc—Herby. W okólniku tym inspektor kładzie nacisk na gorliwość i sumienne wykonywanie obowiązków służbowych przez wszystkich kolejarzy, poczynając od pilotów, a kończąc na zawiadowcach stacji. Okólnik poucza o przestrzeganiu przepisów kolejowych, ścisłym wykonywaniu tychże. Niewykonywanie tych przepisów, niedbalstwo i lekceważenie będzie karane uwolnieniem ze służby.

Miejmy nadzieję, że wobec powyższego zarządzenia, niektórzy z kolejarzy opieszałych wezmą sobie do serca pojmowanie i wykonywanie obowiązków służbowych, choćby tylko ze względu na swą egzystencję i swych rodzin i zacząć uczciwie i sumiennie wykonywać służbę na kolei, przez co stosunki kolejowe zmienią się na lepsze.

Bluznierca. Zamieszkały w Zagórze 25-letni Józef B. upił się w dniu nowego roku i przyszedłszy do mieszkania Piotra Kepińskiego w Zagórze, wszczął z nim awanturę, a następnie wygłaszał bluźnierstwa przeciw Chrystusowi i wszystkim świętym. Awanturnika bluźniercę pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

Krewki kamienicznik. Antoni Krusz, właściciel domu, przy ul. Orlej nr. 10 w Pogoniu w ub. wtorek przyszedł do mieszkania swojej lokatorki Stanisławy Rokickiej i usiłował wyrzucić ją wraz z meblami na ulicę. Pan Krusz oświadczył, że jest b. obywatelom ziemskim i chciał wyrzucić lokatorkę dlatego, że mieszkanie jej potrzebne mu jest dla innego lokatora. Na protokole policyjnym b. obszarnik potwierdził to samo. Za te wybryki został pociągnięty do odpowiedzialności sądowej.

Ślub. Dnia 26 XII.22 roku w kościele parafialnym w Czeladzi ks. prefekt Leon Opalski z Sosnowca pobłogosławił związek małżeński pomiędzy J. Gonciarzem i Natalią Pytlirkówną.

Śmierć bandytom. Dowiadujemy się, że ministerjum spraw wewnętrznych poleciło wojewodom, aby niezależnie od wyszczególnionych przestępstw w wydanym w grudniu 1922 r. postanowieniu rady ministrów o sądach doraźnych na całym obszarze b.

WALKA O MILJONY.

194.

— A więc upewniam pana, że nie zmienię moich zamiarów... i że zaślubię panne Verriere, jeżeli jej ojcu podobać się to będzie.

— Tak? — zawołał Vandame, ogarnięty wściekłością — a zatem jesteś nędznikiem i jako takiego traktować mi cię wolno!

Tu podniósł rękę, aby uderzyć Arnolda w twarz rękawiczką. Desvignes, powściągnawszy chęć, jaka opanowała go ażeby rzucić się na przeciwnika i zdusić go w jednej chwili, podniósł rękę do twarzy i chwycił dłoń porucznika, ściskawszy ją jak w kleszczach żelaznych.

Kilku przechodniów zatrzymało się, tworząc kółko przy prowadzących zwadę.

— Uważam wymierzony mi przez pana policzek za otrzyma-

ny... — rzekł Arnold głucho. — Jutro... zabiję cię!... Gdzie moi świadkowie mają się spotkać z twoimi?

— Jutro, o dziesiątej rano... w Vincennes... w kawiarni oficerów.

— Będę tam.

— Spodziewam się...

I rozepchnawszy osoby, stojące na chodniku, Vandame oddalił się śpieszno.

W chwili tej Arnold uczuł położoną rękę na swoim ramieniu, ozwał się głoś jakiś:

— Zdać mi się, że pana poznaję, panie Desvignes... Jakiś... pan masz oznaczony pojedynek?

Mówiący był to ów Berthier, przedsiębiorca od którego Arnold kupił dom przy ulicy Tivoli.

Pan byłś tu... — zapytał — widziałeś wszystko... słyszałeś?

— Tak.

— A zatem, kochany panie Berthier, pan nie odmówisz mi pewnej przysługi...

— Uczynię wszystko z przyjemnością... O cóż chodzi?

— Zechciej mi pan służyć za świadka.

— Dobrze... robienie szpadą to rzecz dobrze mi znana. Zanim zostałem budowniczym, otrzymałem spadkę po moim stryju, byłem pułkowym dostawcą broni, poprowadzę zatem pańską sprawę po wojskowemu. Mam jednego z przyjaciół, który jeżeli zechcesz, służyć ci może za drugiego świadka.

— Z wdzięcznością przyjmuję. — Powód sprzeczki?

— Porucznik artylerji, Emil Vandame, kocha córkę bankiera Verriere, mojego współnika.

— Dobrze...

— Ja kocham ją także... Jesteśmy rywalami... Zgadujesz pan resztę...

— Do kroć tysięcy... chce paną zgładzić... rzecz jasna!

— Ma się rozumieć...

— Jesteś obrażonym... Masz prawo wyboru broni... Jaką więc wybierasz?

— Pistolet. Posiadam większą siłę i wprawę we władaniu nim, niż szpada.

— Zatem pistolet. A warunki?

— Chcę, ażeby pojedynek był stanowczo rozstrzygającym. Dwa-dziesiąt kroków odległości, z prawem postąpienia pięciu kroków naprzód i strzału według woli. Los rozstrzygnie, któremu z przeciwników wolno będzie użyć własnej broni.

— Gdzie ma się odbyć pojedynek?

— Po za rogatką Belgijską... Zejdzie się w Quievrain... Tam wyszukamy odpowiedniego miejsca.

— Kiedy nastąpi spotkanie?

— Jutro wieczorem... Na dwadzieścia minut przed północą. Wszak dobrze ułożone... nieprawdaż?

— W zupełności. Gdzież się zejdziemy po powrocie z Vincennes?

— Racz pan przyjść na śniadanie wraz z drugim świadkiem do Brebanta. Oczekiwać tam będę na pana od w pół do dwunastej.

— Dobrze. Do jutra zatem...

— Tak... Do widzenia! Tu obaj rozeszli się.

Desvignes od kilku dni zamieszkiwał w swym domu przy ulicy Tivoli.

Idąc tam, myślał:

— Wiedziałem, że przed osiągnięciem celu napotkam przeszkody, jakie zwalczyć potrzeba mi... będzie. Emil Vandame jest z nich pierwszą, a być może, najbardziej niebezpieczną... Zgładzić go trzeba. Los mi widocznie sprzyja... a w potrzebie dopomogę tej szczęśliwej mej gwiazdzie.

Wróciwszy do siebie, udał się na spoczynek, nie dlatego jednak, by zasnąć, lecz aby nadać układać swe plany.

XXIII.

Opuściliśmy wdowę Perrot w chwili, gdy jej brat, gałganiar, Piotr Beraud, przyszedłszy sklepu, rzekł do niej:

d

zaboru rosyjskiego, uzupełnili obwieszczenia z dn. 27 grudnia 1922 r., że w tymże trybie postępowania doraźnego będzie karany śmiercią ten, kto dopuści się rozboju i zaboru cudzego mienia w celu przywłaszczenia za pomocą wprowadzenia w stan nieprzytomności, uszkodzenia ciała lub gwałtu.

Kradzież siana. Na kradzieży siana z wagonu na stacji w Sosnowcu została zatrzymana mieszkanka Sosnowca, Marta P. Amatorkę siana pociągnięto do odpowiedzialności.

Amatorzy smoły. Obywatele sosnowieccy: Feliks B. i Wojciech S. widocznie nie mogąc nic innego ugrać, dobrali się do wagonu ze smołą chcieli zmniejszyć ciężar wagonu. Smolarzy przyłapano na gorącym uczynku i osadzono pod kluczem.

Znowu oszustwo węglowe. Jedna z firm węglowych w Sosnowcu spełniła oszustwo na sumę 1 milion 300 tys. mk. Poszkodowanym jest mieszkanie Rzeszowa Józef R. Epilog rozstrzygnie się w sądzie okręgowym.

Nagły zgon. We wsi Bolesławiu, pow. olkuskiego, zmarł nagle 63-letni Wincenty Jąbikowski na aneurizm serca.

Kradzież. Karolowi Wadelikowi z Porąbki skradziono portfel ze 130 tys. mk.

— Marji Grabinowej w Dąbrowie w domu kolejowym skradziono garderobę za 200 tys. mk.

— Adamowi Abażurowi w Sosnowcu skradziono z kieszeni 4 tys. mk.

— Pani Kazimierze Przybylskiej w

Sosnowcu, ul. Piłsudskiego 4 skradziono bieliznę za 20 tys. mk.

— We wsi Nierzozowicach, powiatu miechowskiego Józefowi Chada skradziono krowę za 400 tys. mk.

— Na folwarku Henocha Nunberga w Kołowicach pod Żarkami skradziono w nocy owcę, koze i uprząż, wartości 200 tys. mk. Dochodzenie w toku.

— W Zawierciu Mendlowi Zaromp-fowi skradziono blachę cynkową, wartości 500 tys. mk.

— Przy budowie mostu na szosie będzińskiej skradziono bale dębowe. Skradzione bale znalezione u Stanisława C. w Będzinie. Sprawę skierowano na drogę sądową.

Ofiary.

— T. O. w dniu imienia na kolonie letnie składa mk. 20,000.

— Z okazji Nowego Roku na inwalidów wojennych Rybniewski składa mk. 2000.

— Na Łekawę, siedzibę harcerską, złożono do banku handlowego: p. Lamprecht—250,000 mkp. Zakłady modrzejowskie — 25,000 mkp. Krawczyk i S-ka 20,000 mkp. Polski bank przemysłowy—5,000 mkp.

— Beziemiennie mk. 1000 na inwalidów wojennych.

— Zamiast powinszowań noworocznych składa mk. 5000 na ochronkę św. Józefa w Dąbrowie J. Kurpios.

Do Polski wraca z Niemiec 15.000 rodzin polskich.

W Niemczech w szczególności w Westfalji znajduje się, według przybliżonych obliczeń 100 tys. rodzin polskich. Z liczby tej optowało na rzecz Polski 15 tys. rodzin, które powinny, zgodnie z wynikami pertraktacji polsko-niemieckich, powrócić przed 10-ym stycznia b. r.

Poza tym należy się spodziewać, że powrócą i te rodziny, które dotychczas nie optowały.

W przewidywaniu powrotu tego niezwykłego cennego i pracowitego elementu, ministerjum handlu i przemysłu wniosło do sejmiku projekt ustawy o pożyczce

dla optantów i reemigrantów z Niemiec.

Według tego projektu udzielona zostanie pożyczka na ten cel w ogólnej wysokości 500 milionów mk.

Pożyczka ta przeznaczona zostanie na cele inwestycyjne i na cele kapitału obrotowego.

Na cele inwestycyjne udzielona będzie pożyczka na lat 10 spłacana ratami; pożyczka na cele kapitału obrotowego udzielana będzie na lat trzy.

Pożyczka udzielana będzie przez P. K. K. P. lub przez filje tej instytucji na zlecenie ministerjum przemysłu i handlu.

Tajemniczy wypadek w Tatrach.

W dzień Nowego Roku wyruszyła ze schroniska w Morskim Oku córka znakomitego kompozytora Adama Molskiego, panna Mary, w towarzystwie narzeczonego p. Jakóba Żyńskiego i brata swego Ryszarda na wycieczkę w góry i do dnia dzisiejszego nie powróciła.

Zorganizowana niezwłocznie ekspedycja ratunkowa dotychczas na ślad ofiary niezwykle tajemniczego wypadku nie natrafiła.

Zachodzi również obawa o życie brata panny Molskiej, Ryszarda, który sam na własną rękę

rozpoczął natychmiastowe poszukiwania na miejscu wypadku.

Rodzina p. Mary Molskiej zwraca się z prośbą do wszystkich turystów, którzy w międzyczasie przebywali na terenie Wysokich Tatr, by dopomogli przez udzielenie jakichkolwiek wskazówek do odnalezienia zaginionej.

Osoby, które przyczynią się w jakikolwiek sposób do odzyskania żywej lub może zmarłej już Mary — otrzymają nagrodę w wysokości 5.000.000 mk.

Adres: Nowy Świat 63, I piętro, Rodwako, tel. 283-70.

Ujęcie herszta bandytów.

Napadali między Węgrowem a Sokołowem. — Stałą siedzibą była Warszawa.

Od dłuższego czasu na szosie między Węgrowem a Sokołowem dokonywali bandyci napadów na przejeżdżających w szczególności kupców.

Policja śledcza w Siedlcach zajęła się energicznie wytropieniem szajki i skonstatowała, że czynny udział w napadach brał niejaki Stanisław Rauss, który został zatrzymany w Warszawie. Rauss przyznał się, że jego banda od dłuższego czasu już na-

padała na podróży, jadących szosą między Celestynowem a Otwockiem i wskazał swoich współników, którzy ostatnio razem z nim dokonali głośnego napadu, w trakcie którego został zabity przez policję (podczas walki) Stanisław Piechota, członek tejże bandy.

Niedawno schwytano jeszcze jednego bandytę; jest nim Blum Zacharaszewicz. Ustalono również zostało, że stałym miejscem

pobytu była Warszawa, gdzie, jak w sztabie, planowano wyprawy i napady na okolice podmiejskie. Aresztowane zostały również dwie kochanki bandytów.

Z kraju.

Przeciwko nieprzyzwoitym tańcom. W dniu Nowego Roku z ambon kościołów poznańskich odczytano odezwę księdza kardynała Dalbora, w sprawie szerzenia się w Wielkopolsce niestosownych i nieprzyzwoitych tańców, do których należą tango, fox-trot, two-stop, one-step, schimmy i t. p.

Ksiądz kardynał wzywa rodziny, chcące uchodzić za szczerze katolickie, aby nie dozwalały odbywania powyższych tańców w swoich domach, zwracając się szczególnie do kobiet wielkopolskich, wzywa je aby nie brały udziału w zabawach i balach, z których programu z góry nie zostaną skreślone owe niestosowne tańce.

Wzrost drożyzny. Komisja statystyczna w Łodzi ustaliła, iż koszty utrzymania rodziny pracownika, złożonej z 4-ch osób wzrosły w miesiącu grudniu w porównaniu z cenami za listopad roku ubiegłego o 39,25 proc.

Zgon Kazimierza Ligionia. Zmarł w Katowicach Kazimierz Ligoń, wnuk znanego śląskiego poety-kowala, Juliusza Ligionia. Do jednej z jego książek, którą napisał w okresie plebiscytowym, napisał przedmowę Jan Kasprów z gorącym uznaniem dla pracy literackiej Ligionia. Zmarły zapadł w okresie plebiscytowym na gruźlicę płuc i gardła i od tego czasu chorował. Leczył się jakiś czas w Zakopanem. Zmarł w 26 roku życia, osierocając żonę i dwoje dzieci.

Sprawa szpiegowska Hładisa. Sędzia śledczy w sądzie wojсковym w Krakowie ukończył dochodzenie przeciwko współnikom zbiegłego przed kilku tygodniami z więzienia szpiega czeskiego Hładisa. W tych dniach akta tej sprawy odesłane będą prokuraturze wojkowej. Na ławie oskarżonych zasiadą oficerowie wojsk polskich: Tabor, Tenenbaum i Langer. Obecnie toczy się śledztwo, w jaki sposób Hładis zdołał uciec, ponieważ siedział w celi wraz z innymi więźniami.

Zuchwały napad bandytów w pociągu. Onegdaj kilkunastu bandytów napadło w pociągu na linii Kraków — Kocmyrzów, na jadącego mężczyznę i zadawszy mu kilka ran nożami obrabowali go. Na stacji Grębałów policja chciała aresztować opryszków i wtedy ci rozpoczęli formalną bitwę z policją, tak, że trzeba było wysłać oddziały policji z Krakowa i dopiero przy ich pomocy zdołano aresztować 10 bandytów, których pod silną eskortą sprowadzono do Krakowa.

Schwytanie bandy zbójczej. Na terenie powiatu kamieńskiego schwymano sześciu b. bandytów, dezertów z wojska, uzbrojonych w karabiny, rewolwery i bagnety. Są to synowie rolników ze wsi Wotły: porucznik Posika Dawid, Martyniak Paweł, Duszka Sawe, Zuske Timofiej i Skorupka vel Skorupczyk Siergiej. Szajka ta od dłuższego czasu dokonała szeregu napadów rabunkowych. Jak stwierdzono, hersztem szajki był psalmista miejscowy cerkwi prawosławnej Leontij Skolickij, były pisarz wojskowego naczelnika w Erywaniu, na Kaukazie, kryminalista karany 4-letn. więzieniem i pozbawiony praw za nadużycia służbowe w wojsku rosyjskim. Chytry i przewrotny uprzedzał bandytów o przybyciu policji, co było przyczyną szeregu bezskutecznych o-

Tokarzy, Heblarzy i Traserów

do świeżo uruchomionego nowego oddziału Warsztatów Mechanicznych poszukuje

**Two Zakładów Hutniczych
Huty Bankowej w Dąbrowie.**

Zgłoszenia należy kierować do Biura Paszportowego Huty Bankowej.

7860-3-3

blaw. Wreszcie schwytano i osadzono go w więzieniu z resztą bandytów.

Skazanie komunistów w Poznaniu. Przed 4-tą Izbą karną w Poznaniu stawali kolejarze Kazimierz Pyzik z Jarosławia, Jan Stachowicki, Franciszek Strach, Stanisław Caprowicz, Walenty Brylczak, Roman Andrzejczak i Józef Warkocz. Akt oskarżenia zarzuca Pyzikowi, że przyjechał do Poznania w celu zorganizowania placówek komunistycznych, że zakładał związki, nadając współoskarżonym tytuły komisarzy komunistycznych, oraz że kolportował broszury o treści antypaństwowej. Współoskarżonym akt oskarżenia zarzuca, że podjęli się wskazanej przez Pyzika działalności.

Sąd po dłuższej naradzie skazał Pyzika na 2 lata fortocy. Caprowicza na 4 lata więzienia, pozostali zaś oskarżonych uniewinnił.

Ostatnie telegramy.

(Przez telefon).

**Internowanie
Adolfa Nowaczyńskiego.**

Warszawa, 4 stycznia.

Komisarz rządu na m. Warszawę ogłasza, że na podstawie § 1. rozp. min. sp. wewn. o zaprowadzeniu stanu wyjątkowego, polecił internować w więzieniu mokotowskim znanego literata Adolfa Nowaczyńskiego. Jako powód internowania podał p. komisarz rzekome solidaryzowanie się z czynem Niewiadomskiego.

Apelacja w sprawie wyroku na Niewiadomskiego.

Warszawa, 4 stycznia.

Adwokat dr. Hofmohl uzyskał od żony Niewiadomskiego pełnomocnictwo sądowe, na mocy którego wniósł od wyroku sądu okręgowego skargę apelacyjną.

Uwolnienie E. Ligockiego.

Warszawa, 4 stycznia.

Dziś zostali zwolnieni z więzienia mokotowskiego Edward Ligocki i por. Sierociński wiceprezes związku hallerczyków. Zwolnienie nastąpiło na podstawie złożenia kaucji po 300,000 mk. od osoby.

**Władysław Grabski
ministrem skarbu.**

Warszawa, 4 stycznia.

W związku z przyjęciem prośby o dymisję p. Jastrzębskiego, zesfer miarodajnych informują nas, że kierownictwo tego ministerjum objąć ma p. Władysław Grabski.

**Z komisji regulaminowej
senatu.**

Warszawa, 4 stycznia.

Dziś ukończyła komisja regulaminowa senatu obrady w sprawie ustalenia regulaminu obrad

tej izby. Równocześnie powzięto uchwałę domagającą się zwolnienia izby w najbliższej przyszłości.

Wzrost drożyzny w grudniu.
Warszawa, 4 stycznia.

Komisja do badania kosztów utrzymania w Warszawie na dzisiejszym swym posiedzeniu orzekła, że w przeciągu miesiąca grudnia drożyzna wzrosła przeciętnie o 35 proc.

Z konferencji paryskiej.

Paryż, 4 stycznia.

Na wczorajszym posiedzeniu konferencji w sprawie odszkodowań niemieckich, premier francuski Poincaré stanowczo odrzucił projekt angielski. Odrzucenie tego projektu wywarło olbrzymie wrażenie. Delegat belgijski poparł stanowisko Francji. Przedstawiciel Włoch oświadczył, że na razie wstrzymuje się od złożenia deklaracji, zamierza jednak na następnym posiedzeniu przedstawić projekt kompromisowy.

Zniesienie stanu wyjątkowego.
Warszawa, 4 stycznia.

Dziś rada ministrów powzięła uchwałę o zniesieniu stanu wyjątkowego w Warszawie.

Konferencje polityczne.

Zakopane, 4 stycznia.

W czasie pobytu w Zakopanem min. gen. Sikorskiego odbył się cały szereg konferencji politycznych, w których wzięli udział marszałek Rataj, Witos, wicemarszałek Osiecki i Thugutt. Przedmiotem obrad była sprawa częściowej rekonstrukcji rządu. Wynikiem ich była dymisja ministra skarbu Jastrzębskiego.

Giełda urzędowa.

Warszawa, 4 stycznia

Dolary — 18.000
Franki — 1310
Funt szter. — 83.900
Marki niem. — 2.54
Kor. czeskie — 551
„ austr. — 0.26.

Dr. H. Grodziński

b. lekarz szpitala chorób

wenerycznych i skórnych

Choroby weneryczne, skórne i moczopłciowe.

Przyjmuje od 11—2 i od 6—

Panie 5—6.

SOSNOWIEC, Kowalska 2 m. 7 (2)

Doktor medycyny

L. ĆWIBAK

BĘDZIN, ul. Sączewskiego

Nr. 19 obok Starostwa

ordynuje w chorobach

o c z n y c h

od 1—2 i od 6—7½ wie-

czorem,

w niedzielę i święta

od godz. 11 — 12 rano.

5151

Wydawn. „Kurjera Zagłębia“.